

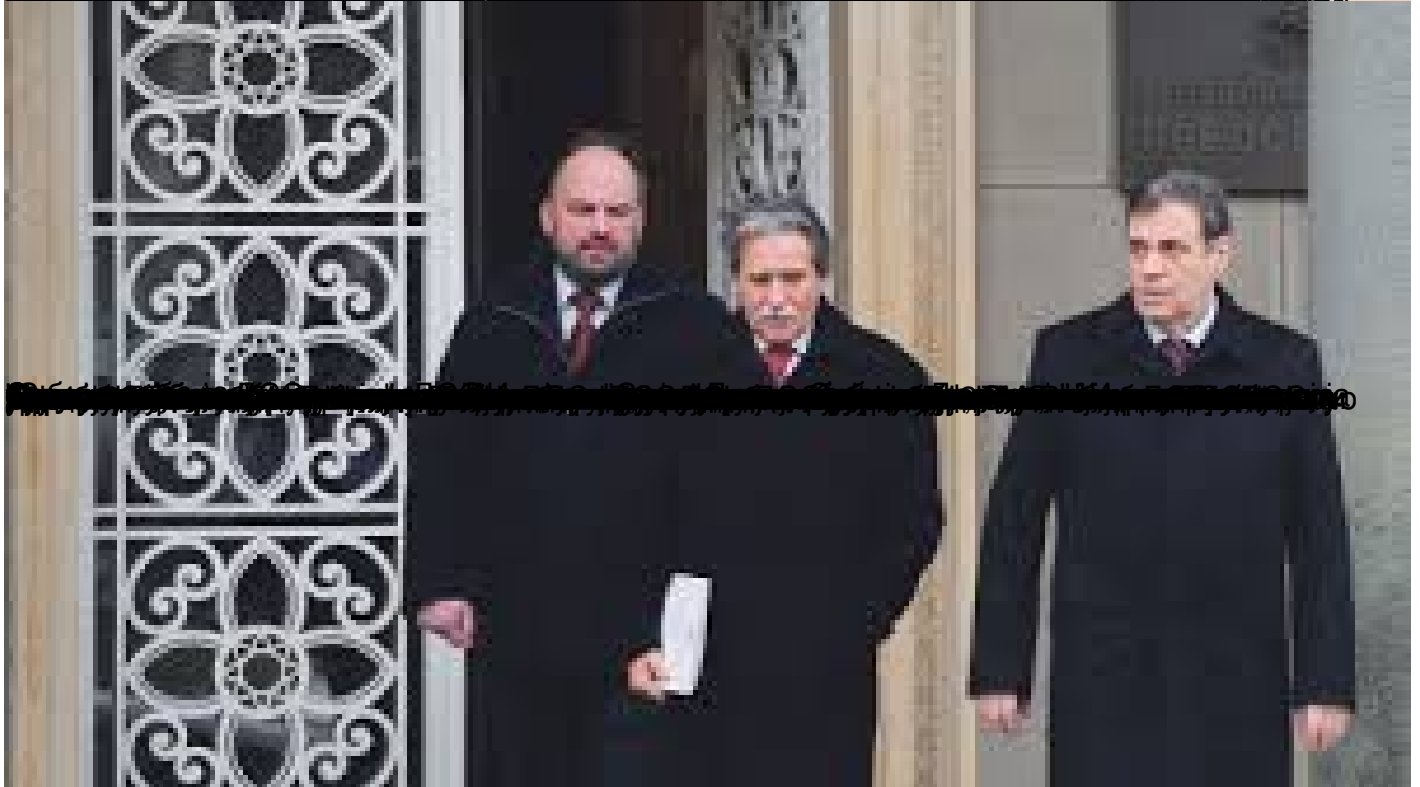
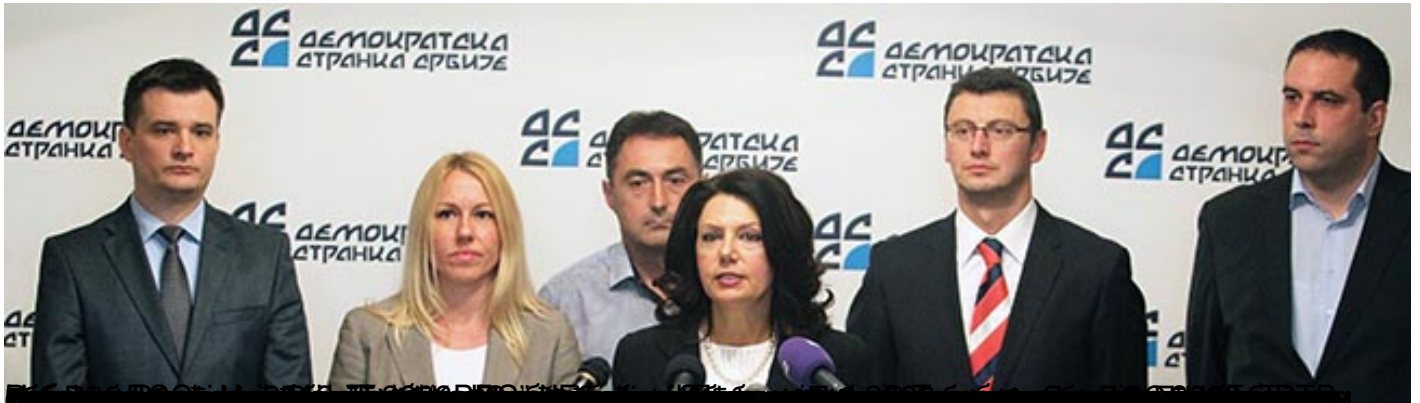
Волим аргументовану полемику, па стога желим да укажем на пар слабости, на одсуство одређених чињеница у тексту господина Александра Никитовића [«Кога чињенице обавезују», објављеном у листу "Печат"](#)

број 341 (ову реакцију, овај текст сам послао листу "Печат" али тај лист, за који иначе пишем, није објавио мој одговор г. Никитовићу, у наредном броју).

Као једном од оснивача ДСС жао ми је што се мојој странци - односно људима који је чине или су је чинили, дешава све ово, у последњих пола године. Нисмо то заслужили. Руши се свет који смо градили, који сам и ја градио 23 године. И даље сам члан ДСС. Обичан члан. Немам никакву функцију у ДСС, нити је желим. Био сам веран господину Војиславу Коштуници до краја. И после краја. Господин Коштуница није председник ДСС од 19. марта ове године. После њега странку је по његовој вољи водио господин Александар Поповић. После тога је одржана Скупштина странке, на којој је легално и легитимно, двотрећинском већином, за председницу странке изабрана госпођа Санда Рашковић Ивић. Нисам подржао ни госпођу Рашковић Ивић, нити њеног противкандидата господина Милоша Алигрудича. Сматрао сам да је г. Александар Поповић најбољи кандидат за председника ДСС, међутим он се није кандидовао. На седници Председништва, пред двадесетак сведока, почетком септембра, позвао сам г. Алигрудича да повуче најављену кандидатуру, уз образложење да нема ни најмању шансу против гђе Рашковић Ивић. Био сам у праву, а то није било тако тешко предвидети.

Чиненице заиста обавезују - одговор Александру Никитовићу

Пише: Небојша Бакарећ
петак, 31 октобар 2014 13:49

Чиненице заиста обавезују - одговор Александру Никитовићу

Пише: Небојша Бакарећ
петак, 31 октобар 2014 13:49

